

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2826/2021
11.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Митић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Борислав Бјелопавлић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 399/20 од 24.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 399/20 од 24.02.2021. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 399/20 од 24.02.2021. године, преиначена је пресуда Основног суда у Димитровграду П 129/19 од 09.06.2020. године, исправљена решењем истог суда П 129/19 од 30.06.2020. године тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати износ од 100.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 100.000,00 динара, као и на име материјалне штете износ од 2.500,00 динара, све са законском затезном каматом од вештачења до исплате и за трошкове поступка. Обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 57.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 24.02.2016. године. Вредност предмета спора је износ од 202.500,00 динара, која вредност не прелази динарску

противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. То значи да је побијана другостепена пресуда пресуда донета у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда (донете у поступку о спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

У конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

Туженом не припада накнада трошкова за састав одговора на ревизију, јер они, у смислу члана 150. ЗПП нису били нужни и неопходни у ревизијском поступку, због чега је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић